



**MOKESTINIŲ GINČŲ KOMISIJA PRIE  
LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS**

**SPRENDIMAS  
DĖL V. S. 2016-02-08 SKUNDO**

2016 m. balandžio 11 d. Nr. S-71 (7-27/2016)  
Vilnius

Mokestinių ginčų komisija prie  
Lietuvos Respublikos Vyriausybės,  
susidedanti iš:

komisijos pirmininkės  
komisijos narių

Editos Veršelienės  
Lauros Milašiūtės  
Rasos Stravinskaitės  
Andriaus Veniaus  
Linos Vosylienės – pranešėja

sekretoriaujant

Jūratei Dalmantaitei

dalyvaujant mokesčių mokėtojo atstovui  
mokesčių administratoriaus atstovui

M. P.  
D. K.

2016 m. kovo 22 d. posėdyje išnagrinėjusi V. S. (toliau – Pareiškėjas) 2016-02-08 skundą dėl Muitinės departamento prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (toliau – Muitinės departamentas) 2016-01-14 sprendimo Nr. 1A-23, n u s t a t ė:

Muitinės departamentas 2016-01-14 sprendimu Nr. 1A-23 patvirtino Vilniaus teritorinės muitinės (toliau – Vilniaus TM) 2015-11-09 sprendimą Nr. 5MA-34-1946 „Dėl delspinių mokesčių prievolės įregistravimo“, kuriuo Pareiškėjui buvo apskaičiuota ir įregistruota 162 Eur muitų delspinių, 1036 Eur akcizų delspinių, 292 Eur pridėtinės vertės mokesčio (toliau – PVM) delspinių mokesčių prievolė.

Sprendime nurodoma, jog Vilniaus TM 2015-03-12 sprendimu Nr. 2TR-19-0021 už neteisėtai į Bendrijos muitų teritoriją įvežtas cigaretes Pareiškėjui apskaičiuavo ir įregistravo 2400 Eur maito, 19185 Eur akcizų, 5408 Eur PVM, 58 Eur akcizų delspinių, 16 Eur PVM delspinių ir 2700 Eur baudos mokesčių prievolę. Nustačiusi, kad Pareiškėjas 2015-03-12 sprendimu apskaičiuotų prievolių neįvykdė, priėmė 2015-11-09 sprendimą Nr. 5MA-34-1946, kuriuo Pareiškėjui už laiku neįvykdytas mokesčių prievoles apskaičiuavo 162 Eur maito, 1036 Eur akcizų ir 292 Eur importo PVM delspinių mokesčių prievolę.

Nurodoma, kad Pareiškėjas, nesutikdamas su papildomai apskaičiuotomis delspinių sumomis, pateikė skundą Muitinės departamentui. Skunde nurodė, kad jo skundas dėl Vilniaus TM 2015-08-21 sprendimo Nr. (6.2/3)-2V-17722 buvo iš dalies tenkintinas, todėl vyksta mokesčių ginčas, susijęs su Vilniaus TM 2015-03-12 sprendimu Nr. 2TR-19-0021.

Atsižvelgiant į tai, Pareiškėjo nuomone, skundžiamas sprendimas priimtas nepasibaigus mokestiniam ginčui, todėl yra nepagrįstas.

Muitinės departamento sprendime tvirtinama, kad Pareiškėjo skundas atmestinas. Nurodoma, jog Pareiškėjo nurodoma aplinkybė, kad jo skundas dėl Vilniaus TM 2015-08-21 sprendimo Nr. (6.2/3)-2V-17722 buvo iš dalies tenkintinas, todėl vyksta mokestinis ginčas dėl sprendimo Nr. 2TR-19-0021, yra nepagrįsta, nes:

1. Sprendimu Nr. 2TR-19-0021 buvo nuspręsta Pareiškėjui apskaičiuoti ir įregistruoti naują mokestinę prievolę, o sprendimu Nr. (6.2/3)-2V-17722 buvo atsisakyta pripažinti, kad Pareiškėjo mokestinė prievolė yra pasibaigusi, t. y. skiriasi šių sprendimų teisinis ir faktinis pagrindai. 2. Sprendimas Nr. 2TR-19-0021 2004-04-13 Mokesčių administravimo įstatymo Nr. IX-2112 (toliau – MAĮ) nustatyta tvarka nebuvo apskūstas, todėl yra įsigaliojęs, pagrindo jo netaikyti nėra.

Sprendime remiamasi delspinigių skaičiavimą reglamentuojančiomis MAĮ 96 str. 1 d. 2 punkto, 97 str. 2 dalies, 98 str. 1, 2, 4 dalių nuostatomis, Mokesčių mokėjimo muitinėje taisyklėmis, patvirtintomis Lietuvos Respublikos Vyriausybės 1996-06-24 nutarimu Nr. 748, kurių 10 punkte nustatyta, kad muitinė apie įtrauktus į apskaitą ir mokėtinus mokesčius informuoja mokesčių mokėtoją įformindama ir išsiųsdama jam rašytinį pranešimą. Šiuo atveju mokesčių mokėtojas pranešime nurodytus mokėtinus mokesčius turi sumokėti į muitinės įstaigos sąskaitą per 10 dienų nuo muitinės pranešimo įteikimo dienos.

Muitinės departamento duomenimis, Vilniaus TM 2015-03-12 sprendimas Nr. 2TR-19-0021 yra įsigaliojęs, todėl nėra pagrindo jo netaikyti. Ginčo dėl to, kad Pareiškėjas būtų neinformuotas apie į apskaitą įtrauktus mokesčius, nėra. Pareiškėjas taip pat neginčija aplinkybės, kad minėtu sprendimu apskaičiuotų mokesčių nesumokėjo. Atsižvelgiant į minėtas faktines aplinkybes, sprendime daroma išvada, kad Vilniaus TM, vadovaudamasi MAĮ 98 straipsnio nuostatomis, pagrįstai nusprendė Pareiškėjui apskaičiuoti 162 Eur muitų delspinigius už laikotarpį nuo 2015-03-31 iki 2015-11-09 (už 224 dienas) ir 1036 Eur akcizų delspinigius, 292 Eur importo PVM delspinigius už laikotarpį nuo 2015-03-31 iki 2015-09-26 (už 180 dienų).

Atsižvelgiant į sprendime pacituotą teisinį reglamentavimą ir nustatytas faktines aplinkybes, daroma išvada, kad Pareiškėjo skundas yra nepagrįstas. Pagrindo naikinti Vilniaus TM 2015-11-09 sprendimą Nr. 5MA-34-1946 nėra.

Pareiškėjas nesutinka su ginčijamu Muitinės departamento 2016-01-14 sprendimu Nr. 1A-23 ir 2016-02-08 skunde nurodo, kad Muitinės departamentas, nagrinėdamas Pareiškėjo skundą, neatsižvelgė į tai, kad Muitinės departamentas 2015-10-21 sprendimu Nr. 1A-472 patenkino V. S. skundą, panaikino Vilniaus TM 2015-08-21 sprendimą Nr. (6.2/3)-2V-17722 ir grąžino skundą Vilniaus TM nagrinėti iš naujo. Pasak Pareiškėjo, yra akivaizdu, kad tarp šalių yra užvestas mokestinis ginčas, kylantis iš Vilniaus TM 2015-03-12 sprendimo Nr. 2TR-19-0021. Muitinės departamentas panaikino Vilniaus TM sprendimą, kuriuo buvo atmestas Pareiškėjo prašymas išregistruoti mokestinę prievolę, todėl nėra suprantama, koku pagrindu teritorinė muitinė priima papildomą sprendimą dėl delspinigių apskaičiavimo. Pareiškėjo nuomone, sprendimas dėl delspinigių apskaičiavimo yra nepagrįstas ir turi būti panaikintas, o nagrinėjamas tik pabaigus mokestinį ginčą. Skundžiamas sprendimas taip pat yra nemotyvuotas ir nepagrįstas, todėl naikintinas.

Skunde nurodoma, jog Muitinės departamentas ginčijamame sprendime visai nepasisakė dėl skunde prašytų taikyti reikalavimo apsaugos priemonių, todėl šioje dalyje sprendimas yra nepriimtas. Todėl Pareiškėjas pakartotinai prašo taikyti reikalavimo apsaugos priemones, t. y. sustabdyti ginčijamo sprendimo vykdymą. Sprendimo vykdymas sukelia neigiamas pasekmes Pareiškėjui, todėl jis turi būti sustabdytas, iki bus išnagrinėtas pagrindinis ginčas, kuriame ginčijama prievolės suma.

Remiantis tuo, kas aukščiau išdėstyta, skunde prašoma panaikinti Muitinės departamento 2016-01-14 sprendimą Nr. 1A-23 ir taikyti reikalavimo apsaugos priemones, t. y. stabdyti Vilniaus TM 2015-11-09 sprendimo Nr. 5MA-34-1946 vykdymą.

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės (toliau – Komisija) konstatuoja, jog Pareiškėjo skundas atmetinas, ginčijamas Muitinės departamento sprendimas tvirtintinas.

Iš bylos medžiagos bei ginčo šalių atstovų mokestinio ginčo nagrinėjimo Komisijos posėdyje metu išdėstytų pozicijų spręstina, jog ginčas šioje byloje yra kilęs dėl mokesčių administratoriaus sprendimo apskaičiuoti ir įregistruoti Pareiškėjui 162 Eur muitų, 1036 Eur akcizų bei 292 Eur PVM delspinigių mokestinę prievolę pagrįstumo ir teisėtumo.

Byloje nustatyta, jog Vilniaus TM 2015-03-12 sprendimu Nr. 2TR-19-0021 „Dėl skolos muitinei įregistravimo už neteisėtai į Bendrijos muitų teritoriją įvežtas prekes“ apskaičiavo ir įregistravo Pareiškėjui 2400 Eur maito, 19185 Eur akcizų, 5408 Eur PVM, 58 Eur akcizų delspinigių, 16 Eur PVM delspinigių ir 2700 Eur baudos mokestinę prievolę. Muitinės departamentas ginčijamame sprendime nurodė bei Pareiškėjo atstovas mokestinio ginčo nagrinėjimo Komisijos posėdyje metu patvirtino, jog minėtasis Vilniaus TM sprendimas MAĮ nustatyta tvarka apskustas nebuvo, taigi jis įsiteisėjo ir tapo vykdytinu. Pareiškėjui nesumokėjus šiame sprendime įregistruotos mokestinės prievolės (pažymėtina, jog Pareiškėjas šios aplinkybės neginčija), mokesčių administratorius taikė MAĮ 95 str. 1 d. 1 punkte (2011-12-22 įstatymo Nr. XI-1875 redakcija, galiojanti nuo 2012-01-01) numatytą mokestinės prievolės įvykdymo užtikrinimo būdą ir ginčijamame sprendime apskaičiavo Pareiškėjui delspinigius.

Delspinigių už netinkamą mokestinės prievolės įvykdymą skaičiavimą reglamentuojančio MAĮ 96 str. 1 d. 2 punkte nurodyta, kad delspinigiai mokesčių mokėtojui skaičiuojami už nesumokėtą arba pavėluotai sumokėtą patikrinimo metu mokesčių administratoriaus nustatytą nedeklaruotą deklaruojamą ar neapskaičiuotą nedeklaruojamą mokesťį (įskaitant mokesťį, kuris turėjo būti apskaičiuotas muitinės deklaracijoje). Pagal MAĮ 97 str. 2 dalį (2007-07-03 įstatymo Nr. X-1249 redakcija, galiojanti nuo 2007-07-19) šio įstatymo 96 straipsnio 1 dalies 2 punkte nurodytu atveju delspinigiai skaičiuojami nuo kitos dienos po to, kai mokesťis pagal tuo metu galiojančius mokesčių teisės aktus turėjo būti sumokėtas į biudžetą, iki patikrinimo rezultatus įforminančio dokumento surašymo dienos, o nesumokėjus mokesčio per šio įstatymo 81 straipsnio 2 dalyje nustatytą terminą (muitinės administruojamo mokesčio – per šio įstatymo 81 straipsnio 4 dalyje nustatytą terminą), delspinigių skaičiavimas tęsiamas nuo kitos dienos po minėto termino pasibaigimo. MAĮ 98 str. 1 dalyje numatyta, kad delspinigiai, pradėti skaičiuoti šio įstatymo 97 straipsnyje nustatyta tvarka, skaičiuojami kiekvieną dieną ir baigiami skaičiuoti mokesčio sumokėjimo į biudžetą dieną arba tą dieną, kai mokestinė prievolė pasibaigia kitais šio įstatymo 93 straipsnyje nustatytais pagrindais. Pagal nurodyto straipsnio 2 dalį delspinigiai, pradėti skaičiuoti šio įstatymo 97 straipsnio 1 ir 2 dalyse nustatyta tvarka, skaičiuojami ne ilgiau kaip 180 dienų nuo teisės priverstinai išieškoti mokestinę nepriemoką atsiradimo dienos, o mokesčių mokėtojui nesumokėjus jo (atitinkamo mokesčio įstatyme nustatytu atveju – mokesčių administratoriaus) apskaičiuoto nedeklaruojamo mokesčio, – ne ilgiau kaip 180 dienų nuo atitinkamo mokesčio įstatyme numatyto sumokėjimo termino. Pažymėtina, kad MAĮ 98 str. 4 dalis numato, jog šio straipsnio 2 ir 3 dalių nuostatos netaikomos skaičiuojant delspinigius už nesumokėtus maitus. Taigi, skaičiuojant delspinigius už nesumokėtus maitus netaikomas šiame MAĮ straipsnyje numatytas 180 dienų apribojimas.

LVAT 2010-03-25 nutartyje adm. byloje Nr. A<sup>442</sup>-438/2010 yra pažymėjęs, kad „aiškinant MAĮ 81 str. 2 dalies, 96 str. 1 d. 2 punkto ir 97 str. 2 dalies nuostatas sisteminiu teisės aiškinimo metodu, darytina išvada, kad įstatymų leidėjas yra nustatęs du skirtingus ir

savarankiškai taikomus delspinigių skaičiavimo už netinkamą mokesstinės prievolės vykdymą pagrindus tais atvejais, kai mokesčių mokėtojas privalo sumokėti mokesčių sumą, nurodytą mokesčių administratoriaus sprendime dėl mokesstinio patikrinimo akto ar kito patikrinimo rezultatus įforminančio dokumento patvirtinimo. Vienu atveju delspinigiai yra skaičiuojami dėl to, kad mokesčių mokėtojas nesumokėjo mokesčio to mokesčio įstatymo ar jo pagrindu priimto lydimosios teisės akto nustatyto terminu. Remiantis šiuo pagrindu, delspinigiai pradedami skaičiuoti nuo kitos dienos po to, kai mokesčių, pagal tuo metu galiojančius mokesčių teisės aktus, turėjo būti sumokėtas į biudžetą, ir baigiami skaičiuoti patikrinimo akto ar kito patikrinimo rezultatus įforminančio dokumento surašymo dieną. Kitas delspinigių skaičiavimo pagrindas taikomas tais atvejais, kai mokesčių mokėtojas per MAĮ 81 str. 2 dalyje nustatytą terminą nesumoka sprendime, pagal kurį mokesčių mokėtojui naujai apskaičiuojamas ir nurodomas sumokėti mokesčiai ir (arba) su juo susijusios sumos, nurodytų papildomai apskaičiuotų mokesčių, paskirtų baudų ir apskaičiuotų delspinigių sumų. Tuomet delspinigių skaičiavimas yra pradedamas nuo kitos dienos po minėto termino pasibaigimo ir tęsiamas iki mokesčių mokėtojas sumokės sprendime, pagal kurį mokesčių mokėtojui naujai apskaičiuojamas ir nurodomas sumokėti mokesčiai ir (arba) su juo susijusios sumos, nurodytas papildomai apskaičiuotų mokesčių, paskirtų baudų ir apskaičiuotų delspinigių sumas, bet ne ilgiau, nei nustatyta MAĮ 98 str. 2 dalyje. Joje numatyta, kad delspinigiai, pradėti skaičiuoti šio įstatymo 97 str. 1 ir 2 dalyse nustatyta tvarka, skaičiuojami ne ilgiau kaip 180 dienų nuo teisės priverstinai išieškoti mokesstinę nepriemoką atsiradimo dienos, o mokesčių mokėtojui nesumokėjus jo (atitinkamo mokesčio įstatyme nustatyto atveju – mokesčių administratoriaus) apskaičiuoto nedeklaruojamo mokesčio, – ne ilgiau kaip 180 dienų nuo atitinkamo mokesčio įstatyme numatyto sumokėjimo termino. Sustabdžius mokesčio priverstinį išieškojimą šio įstatymo 110 str. 1 dalyje nurodytu atveju (padavus skundą dėl mokesstinio ginčo), delspinigiai skaičiuojami už visą sustabdymo laikotarpį, jeigu mokesčių mokėtojo skundas buvo atmetas“ (taip pat žiūrėti, pavyzdžiui, LVAT 2011-01-31 nutartį adm. byloje Nr. A<sup>556</sup>-254/2011; 2011-04-22 nutartį adm. byloje Nr. A<sup>556</sup>-944/2011).

Atsižvelgdama į aukščiau nurodytas MAĮ nuostatas, į LVAT pateiktą šių nuostatų išaiškinimą, Komisija daro išvadą, jog mokesčių administratorius šio mokesstinio ginčo atveju tinkamai taikė delspinigių skaičiavimą reglamentuojančias teisės normas bei pagrįstai apskaičiavo Pareiškėjui ginčijamas delspinigių sumas.

Pareiškėjas skunde Komisijai nurodo, jog Muitinės departamentas, nagrinėdamas jo skundą, nepagrįstai neatsižvelgė į tai, kad tarp šalių vyksta mokesstinis ginčas, kylantis iš Vilniaus TM 2015-03-12 sprendimo Nr. 2TR-19-0021. Muitinės departamentas panaikino Vilniaus TM sprendimą, kuriuo buvo atmetas Pareiškėjo prašymas išregistruoti mokesstinę prievolę, todėl nėra suprantama, kokiu pagrindu teritorinė muitinė priėmė papildomą sprendimą dėl delspinigių apskaičiavimo. Pareiškėjo nuomone, sprendimas dėl delspinigių apskaičiavimo yra nepagrįstas ir turi būti panaikintas, o nagrinėjamas tik pabaigus mokesstinį ginčą.

Pasisakant dėl šių Pareiškėjo argumentų pažymėtina, jog, kaip jau buvo minėta, Vilniaus TM 2015-03-12 sprendimas Nr. 2TR-19-0021, kurio neįvykdžius Pareiškėjui buvo apskaičiuoti delspinigiai, dėl kurių apskaičiavimo teisėtumo vyksta šis mokesstinis ginčas, MAĮ nustatyta tvarka apskūstas nebuvo ir todėl Pareiškėjas klaidingai skunde tvirtina, jog būtent dėl šio Vilniaus TM sprendimo vyksta mokesstinis ginčas. Iš bylos medžiagos matyti, jog Pareiškėjas inicijavo ginčą dėl Vilniaus TM 2015-08-21 sprendimo Nr. (6.2/3)-2V-17722, kuriuo mokesčių administratorius atsisakė tenkinti Pareiškėjo 2015-08-11 prašymą pripažinti jo Vilniaus TM 2015-03-12 sprendimu Nr. 2TR-19-0021 įregistruotą mokesstinę prievolę pasibaigusią MAĮ 93 str. 2 d. 2 punkte nurodytu pagrindu. Taigi, kaip teisingai nurodė Muitinės departamentas ginčijamame sprendime, skiriasi šių dviejų Vilniaus TM

sprendimų teisinis ir faktinis pagrindai. Pasisakant dėl Pareiškėjo skunde bei jo atstovo nurodomo pagal MAĮ 93 str. 2 d. 2 punktą inicijuoto ginčo pobūdžio atkreiptinas dėmesys į tai, jog šis ginčas nelaikytinas mokestiniu ginču MAĮ nuostatų prasme. Pagal MAĮ 2 str. 22 dalį (2014-12-18 įstatymo Nr. XII-1511 redakcija, galiojanti nuo 2015-01-01) mokestiniai ginčai – tai ginčai, kylantys tarp mokesčių mokėtojo ir mokesčių administratoriaus dėl sprendimo dėl patikrinimo akto tvirtinimo ar kito panašaus pobūdžio sprendimo, pagal kurį mokesčių mokėtojui naujai apskaičiuojamas ir nurodomas sumokėti mokestis, taip pat dėl mokesčių administratoriaus sprendimo atsisakyti grąžinti (įskaityti) mokesčio permoką (skirtumą). Vilniaus TM 2015-08-21 sprendimu Nr. (6.2/3)-2V-17722 Pareiškėjui nėra naujai apskaičiuotas ir nurodytas sumokėti mokestis, juo nėra atsisakyta grąžinti (įskaityti) mokesčio permoką (skirtumą). Taigi, Pareiškėjo dėl šio sprendimo inicijuotas ginčas nelaikytinas mokestiniu. Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, Pareiškėjo skunde dėstomi argumentai dėl to, jog sprendimas dėl delspinigių apskaičiavimo yra nepagrįstas ir turi būti panaikintas, nes galėjo būti priimtas tik pasibaigus mokestiniam ginčui, atmestini kaip nepagrįsti.

Pareiškėjas skunde Komisijai išdėstė prašymą taikyti reikalavimo apsaugos priemones, t. y. stabdyti Vilniaus TM 2015-11-09 sprendimo Nr. 5MA-34-1946 vykdymą. Komisija atkreipia Pareiškėjo dėmesį į tai, jog Vilniaus TM 2015-12-10 sprendimu Nr. 10000330525 „Dėl mokestinės nepriemokos išieškojimo nepradėjimo“, vadovaudamasi MAĮ 110 str. 1 dalimi, nusprendė nepradėti 2015-11-09 sprendimu Nr. 5MA-34-1946 įregistruotų delspinigių išieškojimo, iki bus išspręstas mokestinis ginčas, ir informavo Komisiją, jog šio sprendimo originalas buvo išsiųstas Pareiškėjui.

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, vadovaudamasi Mokesčių administravimo įstatymo 155 straipsnio 4 dalimi, n u s p r e n d ž i a:

Patvirtinti Muitinės departamento 2016-01-14 sprendimą Nr. 1A-23.

Pagal Mokesčių administravimo įstatymo 159 str. 1, 3 ir 4 dalis mokesčių mokėtojas, nesutinkantis su Mokestinių ginčų komisijos sprendimu, turi teisę šį sprendimą apskųsti Vilniaus apygardos administraciniam teismui (Žygimantų g. 2, LT-01102 Vilnius). Pagal MAĮ 159 str. 2 dalį apskųsti Mokestinių ginčų komisijos sprendimą taip pat turi teisę centrinis mokesčių administratorius, tačiau tik tuo atveju, kai centrinis mokesčių administratorius ir Mokestinių ginčų komisija, spręsdami mokestinį ginčą (arba mokestinio ginčo metu), skirtingai interpretavo įstatymų ar kito teisės akto nuostatas. Skundas Vilniaus apygardos administraciniam teismui turi būti paduodamas ne vėliau kaip per 20 dienų po Mokestinių ginčų komisijos sprendimo įteikimo dienos.

Komisijos pirmininkė

Edita Veršeliėnė

Komisijos nariai

Laura Milašiūtė

Rasa Stravinskaitė

Andrius Venius

Lina Vosylienė